

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes videouzruna “Sibīrijas bērnu” rīkotajā TV konferencē, kas veltīta 1941.gada 14.jūnija deportācijām LTV, 2006.gada 14.jūnijā

Vēlos sveikt visus šī pasākuma dalībniekus, skatītājus piemiņas dienā, kas atskatās uz notikumiem, kas nu jau pirms 65 gadiem skāra tik ievērojamu daļu no Latvijas tautas. Ir dažāda veida traģēdijas, kas cilvēkiem atgadās mūžā: ir tādas, kas ir dabas sūtītas, no kurām nu nekādi neviens nevar izvairīties, citas, kas notiek nejaušības dēļ, bet ir tādas, kas ir sistemātiskas, ar ļaunu prātu un ar ļaunu nolūku veidotas. Šīs izvešanas, ko Latvija piedzīvoja pieder pie pēdējām. Ar tīšu prātu, ar ļaunu nolūku ļaudis tika arestēti, deportēti, un viss, ko viņi pārdzīvoja nenotika nejaušības vai kaut kāda nelaimes gadījuma dēļ, tas bija plānots, tas bija tīšām un tas to padara īpaši ļaunu. Katram, ko liktenis šādā skarbā veidā ir skāris, tas ir viņa dzimtas un viņa personīgā traģēdija, bet visai tautai arī tā ir traģēdija un tamdēļ mēs to arī atzīmējam gadu no gada.

Es domāju, ka ir svarīgi, lai mēs varētu dalīties savās sāpēs, arī tie, kas ir pārdzīvojuši deportācijas, lai satiktos un lai dalītos savās atmiņās un savos piedzīvojumos. Neviens cits jau īsti to tā nevar izprast kā kāds, kas to pašu līdzīgi ir piedzīvojis. Man liekas, ka tad nasta kļūs vieglāka, ja ir iespējams satikt tos, kas pārdzīvojuši to pašu un tomēr ir dzīvi, un tomēr ir izveidojuši sev citu dzīvi pēc tam un iet uz priekšu. Bet galvenokārt mums ir svarīgi arī nodot liecības, lai tie bērni, kas tagad aug un kam tādas lietas, paldies Dievam, nedraud, lai viņi saprastu, cik trausla ir tā sabiedrība, kuru viņi patlaban bauda. Jo šie bērni, Jūs, Sibīrijas bērni, Jūs jau arī, tajā brīdī, kad Jūs deportēja, ne Jūs, ne Jūsu vecāki nedomāja, ka viņiem kaut kas draud. Mēs nekad īsti nezinām, kas mums var draudēt. Mums jācenšas būt pēc iespējas vairāk aizsargātiem. Ir svarīgi zināt, cik ļauni cilvēki var būt un kas var notikt totalitārās sistēmas paspārnē. Ir svarīgi dalīties ar saviem pārdzīvojumiem, atstāt liecības un stāstīt arī bērniem, mazbērniem, skolas bērniem, pasaulei, vēsturei.

Mēs dalāmies ar Jums. Mēs esam ar Jums kopā...